

Рамадан Алиев, заедно със зурнаджията Сали Ахмедов Зурнаджиев, син на Ахмед Зурнаджиев и с тъпанджията Мустафа Кубалищалиев (слушани и интервюирани от нас на терен през 1992). През 2001 г. от старите майстори все още свирят братята зурнаджии Мустафа (Михаил) и Акиф (Иван) Салиеви Сарачеви и тъпанджиите Мустафа Махмуд и Шукри Сейранов (Румен Сарандев). Млади музиканти твърдят, че голям майстор от тяхното поколение е и Байрамчето, живеещ и свирещ в момента в Пловдив. Според тях от старите тъпанджии най-добри са Мустафа Нияз (Мути) и Рушката (Руже Мустафов), който вече не свири. Споменават се имена и прозвища на по-млади зурнаджии (Румен, Джони, Недим) и тъпанджии (Тарикато, Шока), свирещи в момента.

В района около Гоце Делчев зурнаджии е имало в селата Дъбница, Хаджидимово, Хвостяне, Дебрен, Гърмен, Долно Дряново, Корница.

Днес в Дъбница има трима зурнаджии. Най-старият е Феим Еминов Демиров (Читака), роден в Долно Дряново и усвоил занаята в Дъбница. Учители са му били дъбнишките зурнаджии Стария Алико – “майстора на сички” и брат му Асан Салиеви. Те наследили зурнаджийския занаят от баща си Сали. С Феим Еминов свирят Юсеин Ковачев и Джамал (Гошетто).

В Дебрен има две зурнаджийски групи – на Юсуф Лиманов и синовете му и на Ибро Лиманов и синовете му. По-известна е Юсуфовата. Юсуф Байрамов Лиманов не е от музикантски род. Зурнаджийския занаят научава от братовчед си, “първият музикант навремето в Дебрен” Асан Демирев, който пък се е учил от *баши майстора* Ахмед Зурнаджиев от Гоце Делчев. Другият учител на Юсуф е Феим Еминов от Дъбница, мъж на сестра му. Юсуф е обучил синовете си, които свирят с него: Юсуф – *майстор*, Исмаил – *чирак*, Валери и Манол – тъпанджии. Бащата Юсуф е свирил с любителски фолклорни ансамбли, участвал е в международни фестивали в Белгия, Холандия, Латвия, Югославия.

В Гърмен живее синът Юсуф Юсуфов Лиманов, който свири както с фамилната група от Дебрен, така и с Феим Еминов от Дъбница. Участвал е като майстор на фамилната група в записи на албуми на Николина Чакърдъкова и Есил Дюран, в концерти и телевизионни предавания.

Отскоро зурнаджии има и в *помашкото* село Туховища. Ахмед Джемалов (Джери) и Мустафа (Цеко) се научили да свирят на зурна след 1989 г. Свирят в група с тъпанджията Джамил, като обслужват празничността на българи мюсюлмани от околните села. С фолклорната група на Туховища участват в събора “Пирин пее ‘2001’”.

Разложко

Център на разложката зурнаджийска школа е град Разлог. По-малко свирачи има в гр. Белица и с. Елешница.

Паметта на днешните свирачи стига до известни майстори на зурната от началото на XX век. *Баши майстор* на старите разложки зурни е бил дядо Ахмед (Меде), а негов *глашник*, по-късно *майстор* – дядо Борис. В друга група са свирили Салиш (Сашо) и Шабан. Известен тъпанджийски род от това време са Камберови – Байрам и синът му Куртиш. На тъпан е свирил и дядо Кабил.

Зурнаджийския занаят наследяват синовете на свирачите – Найдено, син на дядо Меде и братята Алия и Салих – синове на Шабан.

Наследници на дядо Борис са музикантите от рода Зангови, известни още като